

LA GESTIÓ DELS NOSTRES HOMES

En Josep Irla i Bosch, Diputat al Parlament de Catalunya, per la circumscripció de Girona, ha sabut rebre completament en totes les comandes que li han fet els Governos de Catalunya i la República.

A la memòria de tothom hi ha, encara, la seva gestió admirable portada a terme a la Comissaria Delegada de Girona.

I, avui, ens plau molt de poder oferir, als nostres llegidors, un altre exemple de la seva competència.

En Josep Irla, nomenat Cap dels Serveis d'Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, començà la seva gestió entrada ja la segona quinzena del mes de gener, i vegeu, per tant, com n'oferim una relació de fets ben interessant que ha pogut presentar a la consideració del Patronat d'Assistència Social de les Cases de Caritat i de Maternitat i Protecció de Menors de Barcelona.

«La meva actuació no pogué començar fins a primers de gener d'enguany. Examinada la situació econòmica de les tres institucions afectes a aquest Patronat, ràpidament vaig poder donar-me compte que, atès que la Casa de Maternitat cobria gairebé la totalitat de les seves despeses amb cabals de la Generalitat de Catalunya i que la Protecció de Menors actuava dins d'un pressupost positivament anivellat amb ingressos propis, no existia, respecte d'aquestes institucions, altre problema que el d'obtenir, quant a la primera, que les aportacions de la Generalitat li fossin fetes efectives amb la deguda regularitat, per a evitar endarreriments.

No era igual, en canvi, el panorama que presentava la Casa de Caritat, malgrat la seva agudització, no era la cosa més greu que la institució tenia plantejada. N'hi havia una altra de més important i amenaçadora. La Casa de Caritat estava en dèficit, i aquest dèficit anava augmentant progressivament, amb perill d'enderrocar, en un moment donat, tota l'economia de l'establiment.

La meva primera preocupació fou de determinar, reduint-lo a xifres concretes, l'abast del problema. Calia posar-hi remei amb tota urgència, i la primera condició per a això era conèixer-lo. La liquidació de l'any 1933 donà dels dos aspectes del problema, —tresoreria i dèficit— la seva justa mesura, amb la rigorosa cruesa de les xifres.

La Casa de Caritat de Barcelona, reduint els crèdits consignats com a Resultats d'Ingressos als positivament efectius i realitzables, liquidava l'any 1933 amb un dèficit de 416,979'16 ptes., i devia, per subministraments, 1.621,231'20 ptes., de les quals n'hi havia 147.091'91 que corresponien encara a factures de l'any 1932,

que, en tot l'any 1933, no havien pogut ésser liquidades.

La Casa de Caritat de Barcelona es trobava, doncs, davant del problema econòmic d'un dèficit creixent que amenaçava de prendre proporcions catastròfiques, i d'unes dificultats de tresoreria, per causa de l'estancament dels crèdits, que la portaven a no poder atendre les seves obligacions ni dintre de terminis superiors al d'un any.

El problema econòmic únicament es podia resoldre a base d'incrementar ingressos o de reduir despeses. La meva gestió va aplicar-se tot seguit a aquests dos ordres de mesures. Quant als primers, dedicant una atenció constant, quotidiana, a les fons d'ingrés que més necessitades n'estaven: *Full del Dilluns*, *Butlletí Oficial*, *Impremta* i altres tallers. Quant a la reducció de despeses, anant a una revisió de cada una d'elles, no menyspreant cap economia per modesta i insignificant que fos, limitant l'activitat dels tallers a llur respectiva i natural funció, aturant l'augment de personal que en alguns d'ells i en els darrers mesos s'havia anat observant, per efecte d'un concepte, al meu entendre equivocat, de llur missió; cercant resoltament d'establir una compressió de serveis en relació a les possibilitats econòmiques de la Casa, criteri, efecte del qual, ha estat la clausura de la sucursal d'Arenys de Mar, que ocasionava una diversitat de despeses de transports i habilitació i conservació d'edificis, ultra les despeses normals de manteniment, en desproporció amb l'eficàcia del servei.

Adquirida la convicció que, amb les mesures adoptades, es resolvia el dèficit de la Casa de Caritat, i es podia anar confiadament a equilibrar la seva economia, calia emprendre i solucionar el problema de la tresoreria que es trobava per complet desorganitzada, amb confusió de cabals ordinaris i extraordinaris, sense possible regularitat en els pagaments a causa de les dificultats amb què topava per a l'oportuna disposició de recursos; i que, per raó d'aquest fatal desballestament, impossibilitava de cercar avantatges econòmics, tals com els que s'haurien pogut aconseguir del pagament al comptat, o a terminis curts, de determinats subministraments.

Per a regularitzar i ordenar l'economia de la Casa fou concertada una operació de crèdit amb el Banc d'Espanya, mitjançant pignoració de la part que fou necessària de valors que la Casa de Caritat hi tenia en dipòsit; operació de la qual aquest Patronat té ja coneixement per haver estat per ell aprovada per acord de 4 de gener d'enguany, convalidat per l'Ordre del Conseller de Sanitat i Assistència Social del mateix dia.

Aquesta operació permeté de regularitzar, des del mes de gener proppassat, la Tresoreria de la Casa de Caritat. Foren pagades totes les factures que encara restaven pendents de l'any 1932 i les de l'any 1933, fins el mes d'agost inclusiu, o sigui que restà establert, per al pagament de factures, el termini màxim de quatre mesos, reduït, ja des d'aleshores, a tres mesos per als subministraments de carn i de farina, que per llur naturalesa i importància justificaven aquest tracte d'excepció, i, a dos mesos, per al subministrament de paper per a les publicacions — *Full Oficial del Dilluns* i *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* —, atès que aquesta condició de curt termini és inherent, per al paper de premsa, al seu preu especial.

Aquesta norma s'ha anat seguint rigorosament durant aquest primer semestre del 1934. El mes de febrer del 1934 foren pagades les factures del mes de setembre del 1933; el mes de març, les de l'octubre; el mes d'abril, les del novembre; el mes de maig, les del desembre, i el present mes de juny, les del mes de gener d'enguany. Sempre amb l'excepció d'un mes menys de termini a favor dels subministraments de carn i de farina, dels quals, durant l'actual mes de juny, n'ha estat pagat el mes de febrer, i amb l'altra excepció també ja consignada, d'encara més curt termini, per al paper de premsa.

Altrament, petits subministraments — com el cafè, la llet condensada i altres — han estat passats al grup de compres al comptat, a canvi d'obtenir millors preus que compensen aquest avanç de pagament i és criteri d'aquesta Presidència d'anar-ho així efectuant, d'acord amb les possibilitats de la Tresoreria, amb tots aquells articles en els quals el pagament al comptat es tradueixi en un avantatge econòmic: preu més baix o descompte.

El resultat d'aquestes mesures i aquests esforços no s'ha fet esperar. I el dèficit de la Casa de Caritat, que el 31 de desembre darrer era, segons ja havem dit, de 416,979'16 ptes., el 31 de març proppassat quedava ja reduït a 158,185'95 ptes., i en tancar el present mes de juny s'haurà ja extingit, passant a convertir-se en un superàvit de 43.801'37 pessetes.

MERCERIA : NOVETATS
ESPECIALITAT EN ROBA BLANCA

Mercè Corminola

Gran assortit en mitges de seda
des de 3 pessetes parell

Carrer Sant Ignasi, n.º 3. OLOT
(Travessia Plaça República).